

HET WINKELKARRETJE

Eerste druk, 2026

ISBN 9789047635581 / NUR 273

© Tekst Bibi Dumon Tak

© Illustraties Noëlle Smit

© Uitgeverij Rubinstein

Prinseneiland 43, 1013 LL Amsterdam

Vormgeving: Emma de Beer – Rubinstein

Vermenigvuldiging van (delen van) deze uitgave is niet toegestaan. Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie. Alle rechten voorbehouden.

www.rubinstein.nl

Geschreven door
Bibi Dumon Tak

Met illustraties van
Noëlle Smit

RUBINSTEIN

Het kleine winkelkarretje had maar één wens. Hij wilde weten waar de boodschappen naartoe gingen. Hij vroeg het aan iedereen.

‘Geen idee,’ zeiden de grote karretjes.

‘Ze gaan hier heel ver vandaan,’ zei die met het slingerwiel.

‘Dat gaat ons niet aan,’ zei de oudste die altijd voorop stond in de rij. Hij had al wat roest in de hoeken. ‘We hoeven niet alles te weten.’

Op een avond toen de winkeldeuren sloten, stond het kleine winkelkarretje vergeten in een hoek. Zijn kettinkje hing los. Voorzichtig gleed hij door het donkere gangpad, tussen de spullen door, naar achteren.

‘Waar ga je heen?’ fluisterden de wasknijpers.
‘Kijken waar de boodschappen naartoe gaan,’ zei het winkelkarretje.
‘Mogen we mee?’ vroegen ze.
‘Spring d’r maar in,’ zei het winkelkarretje.

Terwijl het kleine winkelkarretje naar de uitgang reed, sprongen de vuilniszakken er ook gauw bij. En daarna een krop sla, een doosje eieren, een busje peper en een zak met hondenbrokken. De krat limonade mocht niet mee.

‘Te zwaar,’ zei het winkelkarretje.

Het stokbrood wel, omdat dat boven alles uit kon kijken.

Het winkelkarretje reed de parkeerplaats op. Het was er donker en er was niemand te zien. Alle mensen waren weg.

‘En nu?’ vroeg het winkelkarretje.

‘De weg op,’ zei het stokbrood.

‘Zie je al boodschappen?’ vroeg de sla.

‘Nee, nog niet,’ zei het stokbrood, ‘maar wel twee lichten. En ze komen steeds dichterbij.’

